

Danes popoldne ob 18. uri bodo v Stražišču pri Kranju odprli vrtec za 140 predšolskih in šolskih otrok. Imenoval se bo po padli partizanki Maksi Rozman-Tatjani. Na otvoritvi bo govoril Vinko Hafner. — Foto: F. Perdan

Leto XXVII. Številka 48

GLAS

Kranj, sobota, 22. VI. 1974

Cena: 1 dinar

Liš izhaja od oktobra 1947 kot tednik. Od 1. januarja 1958 kot poltednik. Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko. Od 1. januarja 1964 kot poltednik, in sicer ob s r e d a h in s o b o t a h

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Aktivno delo in sodelovanje na vseh področjih

V sredo se je v veliki koncertni dvorani »Vatroslav Lisinski« v Zagrebu začel VII. kongres ZZB NOV Jugoslavije. Prek tisoč delegatov in gostov, med njimi so bili tudi doposlanec predsednika republike Josipa Broza Tita Petar Stambolić, član predsedstva SFRJ Edvard Kardelj, delegacija ZKJ, ki jo je vodil sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc, delegacije družbenopolitičnih organizacij federacije, republik in pokrajin ter predstavniki 31 delegacij bojevnikov iz tujine, je prvi pozdravil predsednik zveznega odbora ZZB NOV Marijan Cvetković.

Uvodni referat »Družbenopolitična aktivnost ZZB NOV Jugoslavije v nadaljnjem razvoju naše samoupravne socialistične družbe« je prav tako podal predsednik ZZB NOV Jugoslavije Marijan Cvetković. Uvodoma je spregovoril o družbenopolitičnem dogajanju pri nas in v svetu od zadnjega kongresa ter poudaril, da je bilo obdobje izpolnjeno z bojem vseh socialističnih sil naše družbe, ki ga je vodila ZKJ za napredek, da je organizacija ZZB NOV vedno aktivno sodelovala v vseh političnih dogajanjih kot del organiziranih socialističnih sil, za poglobitev enakopravnosti ter bratstva in enotnosti naših narodov, za razširitev in nadaljnjo krepitev socialističnega samoupravljanja ter za vodilno vlogo ZKJ v naši družbi. V nadaljevanju je opozoril na besede predsednika Tita ob VI. kongresu, ko je dejal, da je osnovna naloga borčevske organizacije delovati kot politična organizacija, v kateri so združeni revolucionarni in družbeno aktivni borci za socializem. Prav zato — je dejal Marijan Cvetković — je organizacija razvila tako politično aktivnost na vseh področjih družbenopolitičnega življenja v naši samoupravni sociali-

stični družbi in naša naloga je, da za to skrbimo tudi v bodoče.

Ko je govoril o razvijanju in negovanju revolucionarnih tradicij, udeležbi borcev pri uresničevanju koncepta vseljudske obrambe ter pravnem in družbenem položaju borcev, družin padlih borcev in invalidov, je menil, da je velik del aktivnosti organizacije ZZB namenjen prav delu z mladino in njenimi organizacijami v želji, da mladina ne samo, da sprejme revolucionarne tradicije, ampak postane tudi njihov neposredni nadaljevalec in nosilec. Prav tako je ugotovil, da so se med obema kongresoma precej izboljšale pravice borcev in vojnih invalidov ter še posebno družin padlih borcev. Ob tem pa je menil, da so borčevske organizacije takoj po kongresu dolžne uresničiti prakso vrhovnega sodišča SFRJ, ki posameznim udeležencem NOV omogoča določanje statusa borcev, hkrati pa opozoril, da so organizacije dolžne preprečiti razne zlorabe in težnje, da bi to dosegli tudi tisti, ki nimajo nikakršne zveze z NOV. Nadalje se je predsednik ZZB NOV Jugoslavije zavzel za

to, da je treba vsem borcem ne glede na datum vstopa v partizanske vrste zagotoviti popolno zdravstveno varstvo.

Verbalizem in politične manifestacije bo v prihodnje popolnoma treba zamenjati s konkretnim delom v naši politični aktivnosti, je dejal ob koncu Marijan Cvetković. Naša organizacija se bo skupaj z ZKJ in SZDL ter drugimi organizacijami vedno zavzemala za jasen program razvoja, zvišanje življenjskega standarda, ekonomsko in socialno politiko, samoupravljanje in nacionalno enakopravnost ter druga življenjska vprašanja našega delovnega človeka.

Po uvodnem referatu se je razvila razprava, v kateri so delegati kongresa spregovorili o številnih vprašanjih, ki zanimajo borčevsko organizacijo. Mnoga med njimi so že bila nakazana v uvodnem poročilu. Po obrazložitvi sprememb v statutu so se vsi prisotni strinjali, da je njihov osnovni namen krepitev političnega značaja Zveze borcev ter njena trdna povezanost z ZKJ.

Kongres je včeraj končal z delom. J. Govekar

Prispevna stopnja vendarle višja

Skupščina začasne skupnosti zdravstvenega zavarovanja in varstva Kranj na svoji zadnji seji, ko je razpravljala o predlogu za sklenitev samoupravnega sporazuma o zagotovitvi investicijskih sredstev za izgradnjo medicinske fakultete, onkološkega inštituta in splošne bolnice Koper, ni sprejela predloga sklepa izvršnega odbora skupščine. Ta je bil predlagal sklep, po katerem naj bi gorenjska regija, tako kot ostale regije, zagotovila denar za omenjene investicije tako, da bi zmanjšala lastne investicije. Kranjska skupnost naj bi prispevala 3 milijone din, denar pa naj bi šel iz proračunske postavke za gorenjske investicije v zdravstvo.

Temu so odločno nasprotovali predvsem delegati zbora izvajalcev zdravstvenega varstva z Jesenic. Delegati so sicer potrdili, da so za solidarno reševanje republiških investicij v zdravstvo, vendar pa ne na račun domačih investicij. Ob tem so omenili, da toliko časa kot gorenjska, zbira namensko sredstva za investicije le še dolenjska regija, vse ostale pa računajo na solidarnost drugih regij.

Skupščina je nato sprejela sklep, da se investicijske obveznosti gorenjske regije do republike poravnajo z zvišanjem prispevne stopnje za 0,24 odstotka. To je za prav toliko, za kolikor so prispevno

stopnjo, ki jo je skupščina sprejela, znižale gorenjske občine. S tem sklepom in kasnejšim podpisom samoupravnega sporazuma je zagotovljena investicijska gradnja v republiki, obenem pa je gorenjska regija s svojim prispevkom vključena tudi v republiški program izgradnje bolnišnic v regijah. L. M.

Otvoritev vrtca in druge prireditve

Danes in jutri bo v Stražišču pri Kranju v počastitev krajevnega praznika vrsta prireditev. Danes ob 8. uri bo najprej pionirski turnir v nogometu, uro kasneje pa bo turnir mladinskih ekip Gorenjske v košarki. Hkrati bodo odprli likovno razstavo mladine in učencev osnovne šole Lucijan Seljak.

Osrednja slovesnost bo ob 18. uri, ko bodo slovesno odprli vzgojno varstveni zavod in odkrili spominsko ploščo padli partizanki Maksi Rozman-Tatjani. Na slovesnosti bo govoril Vinko Hafner, v kulturnem programu pa bodo sodelovali učenci osnovne šole Lucijan Seljak in pevski zbor Svoboda iz Stražišča. Po tem bo zvečer ob 20. uri na Pantah še nastop folklornih skupin iz kranjske občine.

Jutri dopoldne ob 9. uri bo lovška družina Jošt na Čepuljah razvila svoj prapor. Popoldne ob 14. uri bo v Stražišču velika gasilska parada. Uro zatem pa bodo stražiški gasilci prevzeli novo motorno brizgalno in nov gasilski avtomobil. Potem bo na Pantah veselica. A. Ž.

Odslej posluje v veleblagovnici
Globus v Kranju trgovina
AUTOCOMMERCE

Med obiskom v naši državi je v četrtek prispela v Slovenijo osemčlanska delegacija zvezne skupščine ČSSR, ki jo vodi predsednik skupščine in član predsedstva CK KP ČSSR Alois Jindra. Goste je po prihodu na brniško letališče sprejel član predsedstva SFRJ Edvard Kardelj in se z njimi zadržal v daljšem prijateljskem pogovoru. — A. Ž. — Foto: F. Perdan

Dan samoupravljalcev

Glavni referat bo imel France Popit — priznanja delovnim organizacijam in posameznikom

Letošnje srečanje samoupravljalcev, ki bo 27. in 28. junija v Ljubljani in nekaterih drugih krajih republike, bo predvsem delovno. Srečanja se bo udeležilo 100 delegatov iz temeljnih organizacij združenega dela v Sloveniji. Razpravljali bodo skupno z delegati TOZD, ki bodo gostiteljice o temah iz prakse domače delovne organizacije, prav tako pa tudi o koreferatih klubov samoupravljalcev iz drugih republik. Tako se bodo neposredno srečala načela in praksa.

Naslednji dan, 28. junija, bo skupščina združenja klubov samoupravljalcev. Na njej bodo delegati poročali o dogajanjih prejšnjega dne.

novi ustave. Iz Slovenije bo priznanja prejelo deset posameznikov in pet delovnih organizacij.

Popoldne bo razprava. Delegati bodo odšli v več temeljnih organizacij združenega dela v Sloveniji. Razpravljali bodo skupno z delegati TOZD, ki bodo gostiteljice o temah iz prakse domače delovne organizacije, prav tako pa tudi o koreferatih klubov samoupravljalcev iz drugih republik. Tako se bodo neposredno srečala načela in praksa.

Naslednji dan, 28. junija, bo skupščina združenja klubov samoupravljalcev. Na njej bodo delegati poročali o dogajanjih prejšnjega dne.

Naročnik:

XXIV. MEDNARODNI GORENJSKI SEJEM OD 9. DO 19. AVGUSTA

Modras čisto od blizu

Kače, tudi strupene, so — dokler jih ne izzoveš — zelo pohlevna, predvsem pa plašna bitja. Če ne verjamete, si preberite, kako je bilo oni dan pod obronki Lubnika

Kače! Srhljiva beseda je to, zlovešča in kurjo polt dvigujoča. Devet desetih ljudi se ob njej zgroženo zdrzne. Pomeni jim sinonim za zlobo in stud, za nekaj odvratnega, odbijajočega. Pa vendar so zagonetni plazilci po krivem na slabem glasu. Podzavestnemu, iz roda v rod pododovanemu odporu do »hudičeve zalege« najbrž botruje nesrečna okoliščina, da že v bibliji prevzemajo vlogo skrajno zahrbtnega bitja, ki Evo zapelje v izvorni greh. In danes, veliko pozneje, je v človeških očeh še zmeraj najbolj osovraženi zemeljski stvor — v precejšnji meri tudi zato, ker so biologi navzlic fantastičnemu napredku znanosti doslej odpravili le manjši del neznan, v katere je potopljena kačja prav.

samo želja, da bi spravili skupaj napeto, slikovito reportažo in pomagali izkoreninjati zmotno prepričanje, kako nevarne so reptilije (spet en strokoven izraz). Pobudo je dal moj kolega, novinar ITD Andrej Triler, navdušen amaterski herpetolog (herpetologija — posebna veja zoologije, op. p.) Zelo resno se je lotil študija razširjenosti, fizioloških lastnosti in navad skrivnostnih »pošasti«. Zanj seveda niso nobene pošasti, saj bo knjiga, ki jo pripravlja, nosila naslov »Prijateljice kače«. Toda ker knjig in reportaž ni mogoče pisati na pamet, ne da bi navajane trditve prepričljivo utemeljili in dokumentirali, je praktična akcija pač nepogrešljiva.

Sklenila sva torej iti nad modrase. Ampak zgolj sklep ni dovolj. Najprej sva morala najti zanesljivo, izkušeno osebo, vodiča in lovca, ki dobro

zajed in razpok, ni utegnilo zrasti v gmajno. Ravno pravšnja mera sončnih žarkov prodira skozi, ravno dovolj so v jasnih dopoldnevih ogreva hrbitišča zlizanih kamnov, da zvbijajo nase modrase.

»Čudno, kje neki tičijo?« je za-brundal Dušan, ko smo previdno rinili po divjem, težko prehodnem bregu navzdol in napeto prežali naokrog. Oči so otipavale mehko, preluknjano podrast, zbite kupe mahu, sphone nanose dračja, globoke utore v pečinah... V želodcu mi je čudno zagomazelo. Ne, nisem se bal, vendar kljub vsemu ni prijetno, ko veš, da dobesedno korakaš čez svitke pritajenih rogačev, a hkrati ničesar ne vidiš. Preklete, vsaj eden naj se pokaže, vsaj en stožčasti rilček, vsaj en švrkajoči rep naj zmoti morečo negibnost strmine!

»Škoda, nič ne bo. Veter piha in brčkone je premraz, da bi prilezli iz skrivališč.« sta ugotavljala spremljevalca ter povsila dolgi, pri konceh rahlo viličasti pritiski palici, osnovno orodje slehernega kačarja. Andrej je komaj skrili razočaranje, kajti dogovorjeni smo bili, da bodo uplenjene kače romale z njim domov, v zamreženo ogrado onkraj velikega skednja na Okroglem.

»Gremo do Zalubnikarja! Od tam se še nikdar nisem vrnil praznih rok.« je svetoval Šmid.

Molče smo zavili v razmočeno grapo in trmasto naskočili jugovzhodni greben lubniškega masiva. Ubirali smo bližnjice, grizli kolena, prečkali stezo, ki pelje proti koči, ter v pičle tričetrt ure dosegli sedlo blizu naselja Breznica, kjer planinca presneti dvojni razgled: levo spodaj vijuga Poljanska dolina, desno pa v ošiljenih strehah Sv. Tomaža zasluti panoramo praprotniških ravnin ob selški Sori. Toda tokrat nas pokrajina ni zanimala. Dušan in Niko sta nestrpnost stekla k samotni, pusti goličavi. Z Andrejem sva jima naglo sledila in kmalu smo dosegli vrhni rob skoraj navpičnega masiva. Zemlja je izpuhtevala blago toploto napol ohlajene krušne peči in niti najmanjša sapica ni motila migljajoče pritalne plasti zraka.

Sladke, drage kačice, kajne da ste zunaj?

LE POL METRA DALEČ SEŽE SMRT

Biše so. Lovca sta poškilila prek parobka, za trenutek obmirovala ter nato kot mački planila pokonci. Palice so trzile in preden sem utegnil pošteno dojeti smisel nenadnega manevra, je tišina prekinilo svareče sikanje.

»Škarje!« je ukazal Dušan. Podal sem mu leseno napravo, v katero je nemudoma vkleščil vrat prekrasnega, kakih 80 centimetrov dolgega modrasa. Ko smo ga družno stlačili v platneno vrečko, sta fanta po istem postopku ukrotila še drugo opletajoče telo, resda nekoliko krajše, ampak enako prelestno vzorčasto. Žival je besno pikala v prekljo, v težki Čušov čevlji, v podstavljeno vejo in sploh v vse, kar ji je prišlo »na domet«. Osvobodili smo tudi večjega sotrpina in slika se je ponovila.

Potlej, pred lovsko kočjo LD Škofja Loka, sem spoznal, da večina zgodbic, posvečenih modrasovi muhavosti, ne drži, da so plod prebujne fantazije. Že naziv »poskok« namreč ni prida, saj nosati vravec, kadar

pozna terene, kajti poskokov ne srečaš za slehernim vogalom.

»Bi se naju usmilil?« sem pobaral Dušana Šmida (28), učitelja telesne vzgoje iz Škofje Loke.

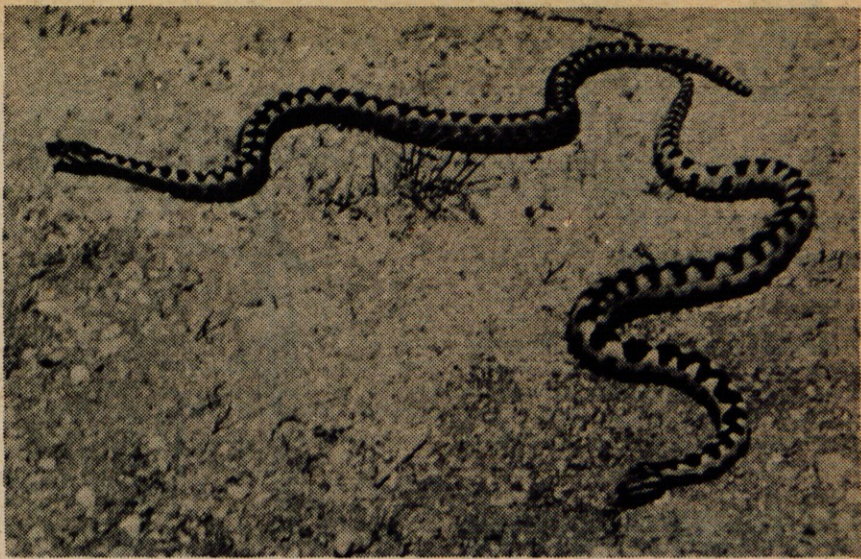
»Bi,« je odvrnil Dušan, sicer star kačar. »Na vesti« ima par tisoč najrazličnejših primerkov nepriljubljenih zverinic. Že od desetega leta naprej jih zalezuje in čeprav skromno pristavlja, da je »čisto navaden konjičkar«, bi težko našli pogumneža, ki ga v tem tveganem poslu prekaša. Podobno spretni so edino nekateri Šmidovi posnemovalci, denimo Niko Čuš (23), tehnični risar. Tudi Niko, visokorasel, mišičast mladenič, vnet športnik, je minulo soboto odrinil z nami dogodivščinam nasproti.

STREL V PRAZNO

Avtomobil smo pustili v Gabrovem, hribovski vasi pod Lubnikom, in peš krenili dalje, v gozdno pobočje Repela. Levi, prisojni bok planine obrašča redko, skrivneno drevje in žilavo grmovje, ki spričo skalnate podlage, polne apnenčastih škrbin,

DVA »OD FOHA«

Da, prav ste prebrali: modrase smo šli lovit. Tiste resnične, z rožičkasto trikotno glavo in s črno verigo vzdolž hrbta. In kaj nas je gnalo pred sikajoči gobec kralja evropskih plazilcev, ki mu učeno pravijo Vipeira Ammodytes, v pogovornem jeziku Srbov in Makedoncev pa kame-njarka oziroma poskok? Pravzaprav

Kot dve živi ogrlici. Pa naj še kdo reče, da nista lepa!

bliskoma useka, doseže največ slabe pol metra odmaknjen cilj, nikakor pa ne zmore odskakovati kot žoga ali celo leteti kot izprožena vzmet. Je razmeroma debel, v sredini širši in znatno bolj neroden kakor nestrupene sorodnice (belouške, kobranke, goži itd.). A kar zadeva ugriz, so ljudske pripovedke dokaj točne. Mešička v korenu dveh dolgih, izvotlenih, ostrih zob vsebujeta strup hemoragin, ki razkrajja rdeča krvna telesa, raztaplja vezno tkivo v stenah žil, povzroča zastrupitev organizma in neredko smrt — zlasti če žrtev ni deležna nagle zdravniške pomoči in če vbrizgana doza preseže težo petine grama. Pri preživelih utegne hemoragin zapustiti trajne posledice.

Balkanska kamenjarka je v preteklih 50 letih v »križarskem pohodu« zavzela mnoge evropske dežele ter z nižin pregnala

manjšega, v Sloveniji nekoč močno razširjenega gada. Slednji zdaj prevladuje v gorskih predelih nad 2000 metrov.

Trud očitno ni bil zaman. V dokaz objavljamo fotografije, posnete ob zaključku lova. Upam, da so vam všeč. In kaj smo storili z glavnima »junakoma« štorije? Ne skrbite, nismo ju pojedli, dasi je modrasje meso, ustrezno pečeno, sila okusna jed. Čila in zdrava sta, nepoškodovana in varno spravljena v Trilerjevem »zverinjaku«. Ne, ne bosta pobegnili! A če bi le? Nič strašnega, spoštovani bralci! Saj smo se v uvodu zmenili, kako in kaj, mar ne? Zapomnite si: kače so koristne, kače so človekov prijatelj!

Besedilo in slike: I. Guzelj

Če ujetega modrasa spustiš, najprej pomisli na beg. Podstavljeni čevlji je zaradi zapreka, ki jo mora čim prej premagati. Sele ako bi začutil, da je obiran, bi usekal.

ZARJA
JESENICE

TRGOVINA INDUSTRIJA GOSTINSTVO

Hotel „Grad Podvin“

Podvin — p. Radovljica

zaposli takoj:
za določen čas

— kopalnega mojstra
(lahko tudi upokojenec ali študent)

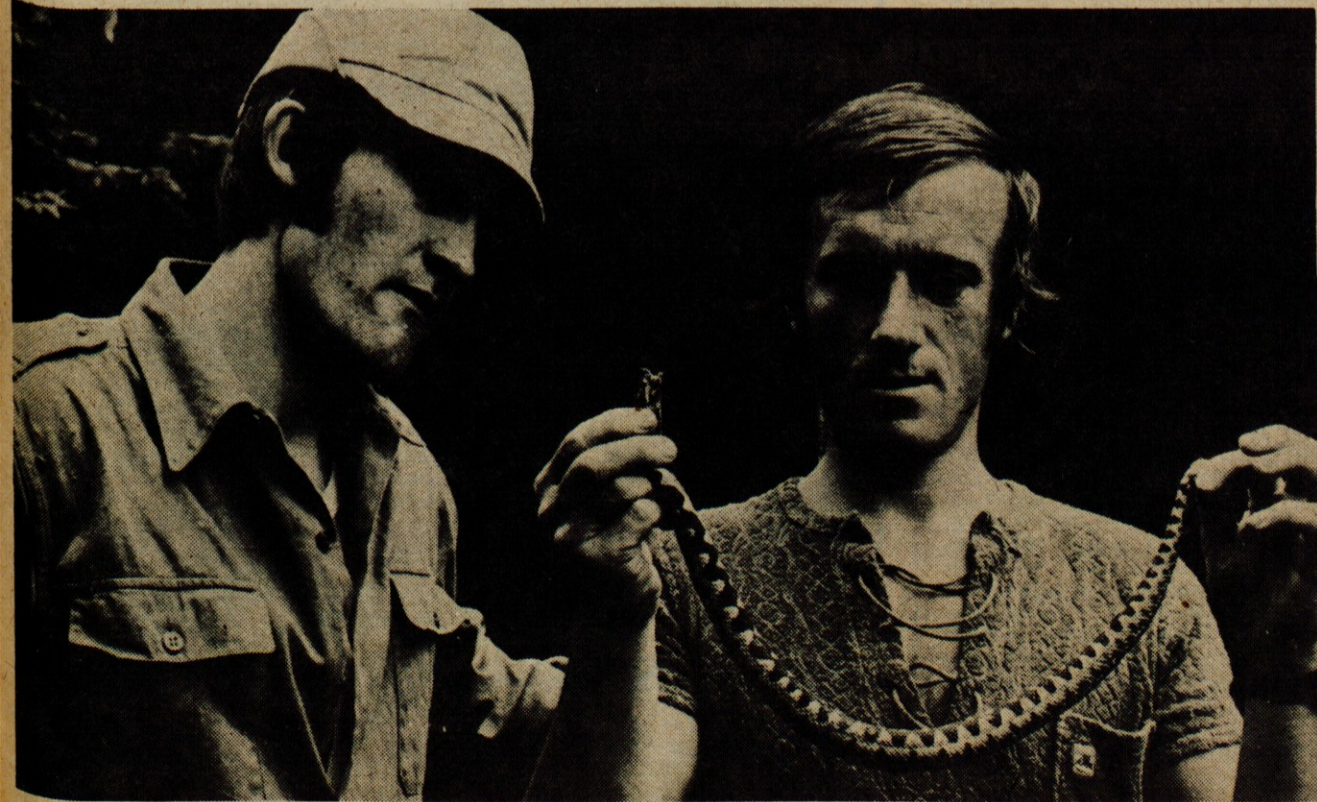
— nočnega čuvaja
(lahko upokojenec)

za nedoločen čas

— receptorko

Pogoj: dokončana hotelska ali druga ustrežna srednja šola ter 2-letna praksa.

Oglasite se na upravi podjetja oziroma pošljite ponudbe na naslov: Hotel Grad Podvin, p. Radovljica — Kadrovska komisija.

Ko poskoka enkrat trdno primeš za vrat, tik pod glavo, je brez moči. Naša lovca Niko (levo) in Dušan sta bila takšnim potezam seveda zlahka kos.

marta odgovarja

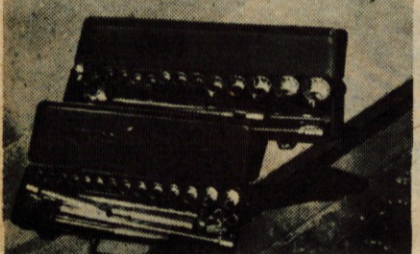
Zdenka z Jesenic — Naredila sem si krilo iz blaga, katerega vzorec v pismu prilagam. Zdaj bi rada imela še jopico, a se ne morem odločiti za kroj. Svetujte mi, prosim. Stara sem 27 let, vitka in visoka.

izbrali smo

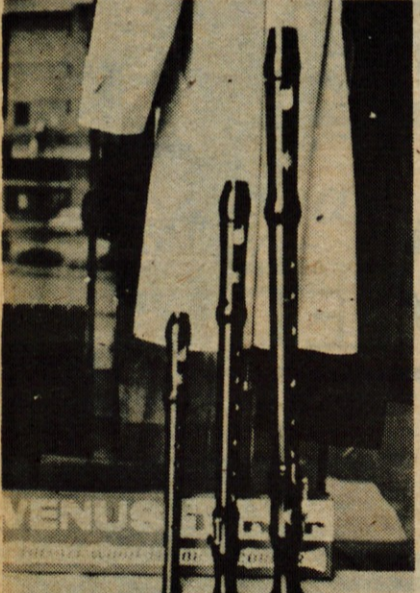
Ljubka lahka oblekica za vašo punčko. Iz zračnega diolen loka je, dobi pa se v velikostih od 4 do 16 let pri Zarjini NOVOSTI na Jesenicah.

Cena: od 131 do 314 din

Med dvema velikostima natičalnih ključev lahko izbirate pri jeseniškem FUŽI-NARJU; od št. 6 do 22 in od 10 do 32. Kompleti so uvoženi z Japonske in so spravljivi v trpezniških pločevinastih škatlah.

Cena: 432 do 577 din

Flavta je prijeten instrument in le malo prostora zavzame. Če čuti vaš otrok nagnjenost do glasbe in če si želi prav flavto, pogledajte na Kokrin oddelek glasbil v GLOBUSU, kjer so dobili poznane originalne VENUS flavte.

Cena: od 33,50 do 240,50 din

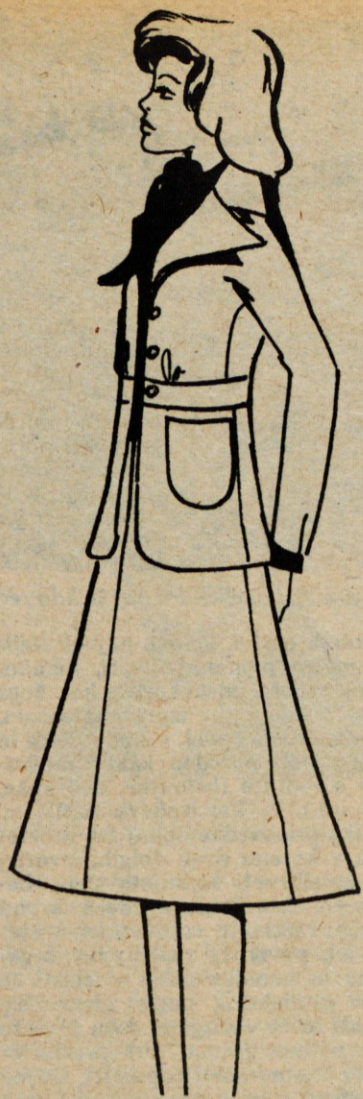

Zložljive mizice in stole za taborenje ali za na teraso imajo v Zarjini DOMOPREMI na Jesenicah.

Cena: stoli 153 din mize: od 120 do 280 din

za vas

B GLAS
Sobota — 22. junija 1974

Marta — Jopica za vas sega čez boke in ima vstavljen pas. Nad pasom je rahlo nagubana. Ima dva večja žepa in ovrtnik, krojena pa je ob telesu.

Če delamo torto

Če pečemo torto sami doma, je prav, da vemo nekaj malenkosti, ki nam peko olajšajo. Torto bomo zlahka razrezali na več plasti, če najprej z ostrim nožem zarezemo žlebiček, nato pa vanj vstavimo sukanec in previdno zategnemo. Tako dobimo enakomerne plasti torte.

Plasti torte namažemo in zložimo, nato se lotimo robu torte, na koncu pa sledi še vrhnja površina. Rob torte navadno namažemo s kremo ali smetano in posujemo z naribano čokolado, lešniki ali orehi. Posip našamo na rob najlaže z lopatico.

Oče naj skrbi za denar

To so besede, ki jih pogosto sljšimo iz ust mož, ko se menijo o vzgoji otrok. Žena oziroma matere pa naj skrbijo za vse ostalo, tudi za otroke. Seveda pa je tako mišljenje napačno. Je že res, da je v današnjem življenju vsak zadolžen za svoje delo in nihče ne more početi vsega. Vendar pa ima prav pri razvoju in rasti otroka v odraslega in urejenega človeka pomembno vlogo tudi oče. Le nekoliko drugačna je kot materina.

Šele moški in ženska skupaj tvorita pravega človeka, je rekel znani filozof Kant in kot taka sta lahko polnovredni objekt otrokove identifikacije oziroma posnemanja. Koliko bo mati uspešna pri vzgoji, je močno odvisno od tega, koliko je srečna in koliko so zadovoljene njene prirodne potrebe, predvsem na spolnem področju. To pa je v veliki meri odvisno od moža in odnosa, ki je vzpostavljen med njim in ženo. Njegova osnovna naloga je, da skupaj z mamo nudi otroku občutek varnosti in topline.

Deklica, ki nima očeta, nima možnosti, da spozna moškega in njegove vloge, da se z njim poveže na naroden način in da mu zaupa. Lahko postane preveč plaha in negotova v odnosu do moških, kar ji dela težave pri čustvenem in spolnem prilagajanju partnerju. V razvoju osebnosti dečkov, ki jim manjkajo identifikacijske možnosti z očetom, so opazili, da le-ti največkrat svojo moško spolno vlogo napačno tolmačijo z agresivnostjo in primitivno vsiljivim vedenjem. Strpne in ljubeznive oblike vedenja pa pripisujejo izrazito ženskim spolnim likom. Pri tem pa si pogosto za vzor vzamejo agresivne tiranske osebe.

V družinah, ki imajo več otrok, se pogosto dogaja, da si jih skušata starša pridobiti vsak na svojo stran in jih zlorabljata v medsebojnih sporih. Otroci tako počasi izgubljajo zaupanje v starše, svoje brate in sestre pa dojemajo kot konkurente in s tem razvijajo sovražstvo. Tako kot matere se tudi očete često zaradi svoje nevrotičnosti in seksualne nezadovoljenosti na bolesten način navežejo na hčere. Vse jim odpuščajo, zadovoljijo vsako njihovo muho in jih obdajajo s pretirano nežnostjo. Hči postane tako egocentrična, svoje glava, nesposobna se je prilagoditi življenjski stvarnosti in njenim zahtevam.

Janez Rojšek, dipl. psiholog

Vodnik skozi vrtove in sadovnjake

Ni naključje, da v času nagle urbanizacije prostora, v času množičnega preseljevanja ljudi v strnjena naselja, ko je stik z naravo zmeraj bolj šibak, začnejo tudi pri nas cveteti številne »rekreacijske« dejavnosti, med katerimi sta vrtnarstvo in sadjarstvo nedvomno na vrhu lestvice priljubljenosti. To dejstvo in pa želje po organiziranem sodelovanju, po izmenjavi izkušenj in povezovanju, so pripeljali do ustanovitve Sadjarskega in vrtnarskega društva (SIV), ki v bistvu samo nadaljuje tradicije že leta 1923 formiranega istimenskega združenja. Obnovljeno SIV društvo s sedežem v Ljubljani si je v programu poleg ostalega zadalo za nalogo tudi izdajanje strokovnega glasila SADJAR VRTNAR. Prvo številko okusno oblikovanega in vsebinsko izredno bogatega mesečnika so resda izdali že januarja letos, vendar smo prepričani, da kljub znatni zamudi naš prispevek ne prihaja prepozno. Poletje je pač doba, ko vrtna in poljska dela dosežejo največji razmah, zato bo najbrž tudi poročanje o reviji, polni zanimivih nasvetov in strokovnih člankov, zbudilo obilo zanimanja.

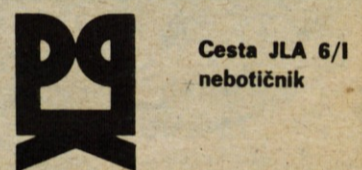
SADJAR VRTNAR je podobno kot SIV naslednik časopisa, tiskanege pred pol stoletja pod istim naslovom. Misli urednika, dipl. inž. Janeza Terlepa, zapisane v uvodniku, so nemara najboljši oris ciljev glasila, ki »... ni samo revija, ampak mnogo več: je odraz prizadevanj SIV društva, torej vaša revija. Sami jo boste oblikovali, predstavljala pa naj bi trdno vez med vrtniki, SIV društvom in društveno trgovino... Radi bi, da bi odražala vaše želje, potrebe in težave, da bi torej aktivno sodelovali pri njenem kreiranju.«

In iz kakšnih nagibov se je SV sploh rodil? Inženir Miha Ogorevc v

pozivu bralcem zelo lepo ugotavlja, kako je vrtnarjenje sila zanimiv poklic, v vsakem primeru pa je precej več kot zgolj konjiček. Je poseben način življenja — prečudovita prilžnost za dvogovor s požlahtnjeno naravo, katere nepogrešljivi sestavni del smo. In SV lahko precej pripomore, da se bo čim več Slovencev vključilo v ta dvogovor — čeprav je vrtnarjenje in sadjarjenje danes mnogo zahtevnejša reč kot je bila svoje dni.

Članki in razprave v listu, ki je za člane SIV zastoj, nečlani pa morajo plačati 60,00 din letne naročnine (v tujini 65,00), so razporejeni v rubrike, kar precej pripomore k preglednosti. Pozornost slehernega bralca zbudijo aktualne novice in zapisi iz domačih in tujih logov (vrtnarskih in sadjarskih, jasno), pa kup praktičnih nasvetov ipd. Pomemben je koledar vrtnih del in seveda odgovori na vprašanja bralcev. Povedati velja, da v SV pišejo najbolj znani slovenski strokovnjaki, agronomi, botaniki in biologi, kar mu zagotavlja izreden kvaliteten nivo. Po likovni opremljenosti, ovitku, papirju, zunanem videzu, fotografskih reprodukcijah in jezikovni izpiljenosti pa ga smemo mirno vzporejati z drugimi našimi specializiranimi revijami, ki sicer po starosti in tradiciji znatno prekašajo »novorojenčka«.

In še poln naslov uredništva: Cankarjevo nabrežje 1, 61000 Ljubljana. I. G.

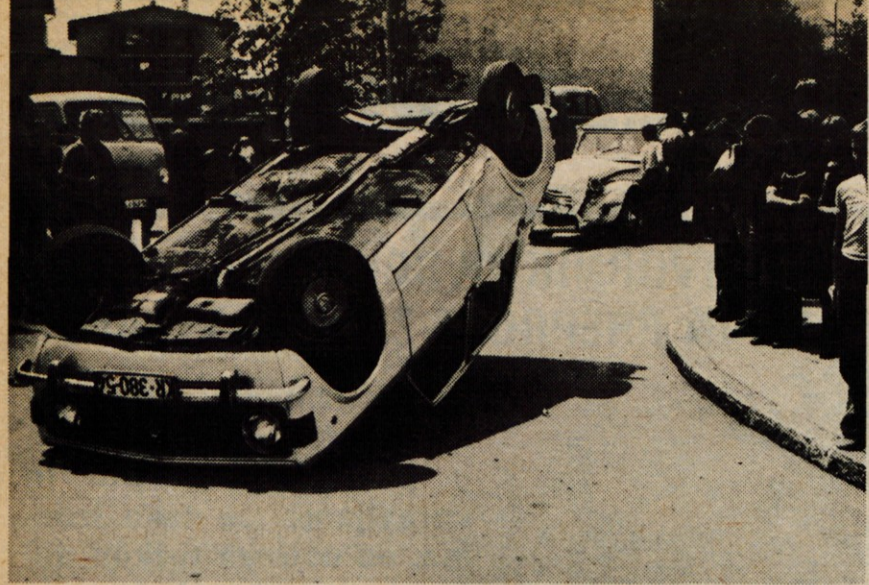
PROJEKTIVNO PODJETJE KRANJ

Izdeluje načrte za vse vrste visokih in nizkih gradenj. Razpolaga z načrti tipskih projektov stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopjij.

modeli za vroče dni

Na srečo se je končalo brez telesnih poškodb, čeprav je zastava 101 po trčenju s »spačkom« pristala na strehi. Voznica Marjeta Jug iz Kranja je vozila z zastavo 101 po Kidričevi cesti v Kranju od Dijaškega doma proti Prešernovi šoli in v križišču izsilila prednost pred voznikom Andrejem Zalaznikom iz Kranja, ki je pripeljal od Zdravstvenega doma. Kljub zaviranju je spaček trčil v zastavo 101, da jo je obrnilo na streho. Škode na vozilih je za približno 8000 din. (lm) — Foto: Zalar

nesreče

Neznana voznica

V torek, 18. junija, ob 13.40 se je na Koroški cesti v Kranju na prehodu za pešce pred restavracijo Park pripetila prometna nezgoda. Voznica osebnega avtomobila je na prehodu za pešce zadela Metko Humar (roj. 1955) iz Kranja. Voznica je težje ranjeno Humarjevo prepeljala v Zdravstveni dom Kranj, nesreče pa ni prijavila. Zato poziva Uprava javne varnosti Kranj očividce nesreče in pa voznico samo, da se oglase na Postaji prometne milice Kranj.

s sodišča

Verska nestrpnost

Ob velikem zanimanju javnosti, saj je bila dvorana občinskega sodišča skoraj pretesna, je bila prejšnji teden sodna obravnava proti župniku Marku Miheliču (62 let) in Janezu Pogačniku, kaplanu (28 let) iz Mavčič. Obtožnica jima je očitala, da sta zbujala versko nestrpnost. 27. januarja letos je bil v Mavčičah pogreb Frančiške Toni, pogreb pa je vodil Janez Pogačnik. Ko je župnik Marko Mihelič opazil, da se cerkvenega pogreba udeležujejo tudi praporščaki s prapori ZB in drugih družbenih organizacij in da gredo na čelu povorke, je naročil kaplanu Pogačniku, da mora iti križ pred pogrebno povorko, sicer cerkvenega pogreba ne bo. Pogrebna povorka se je zato pred cerkvijo ustavila, Pogačnik pa je nekoga poslal k sorodnikom pokojne z zahtevo, naj bo na čelu pogrebne povorke križ. Med tem pregovarjanjem so nosilci praporov odšli naprej na pokopališče, tako da se je pogrebna povorka razbila.

Priče so na sodišču povedale, da pogrebcem ni bilo prav, da se je pogrebna povorka razbila na ta način, čutili so se osramočene in ogorčeni, da se s simboli borčevske organizacije tako ravna. Priče so tudi povedale, da so v Mavčičah že bili »mešani« pogrebi, to je pogrebi s cerkvenim obredom, v povorki pa so šli tudi zastavonoše s prapori družbenih organizacij, in sicer na čelu spreveda. Krajevne navade pa je treba, tako je ocenilo sodišče, spoštovati. Udeležitev praporov na pogrebu nima nobenega drugega pomena kot izkazati čast pokojnemu, ki je bil član kake družbene organizacije. Po mnenju sodišča je bilo prav neprimerno in v nasprotju s pieteto do pokojnice med pogrebom nadlegovati najbližje z vrstnim redom v sprevedu in pretiti, da ne bo cerkvenega pogreba, če ne bo križ spredaj. Zaradi tega je prišlo do nezadovoljstva že med pogrebom, ko so ljudje razpravljali, kaj je bolj prav, pa tudi kasneje.

Sodišče je župnika Marka Miheliča, ki je sicer zelo bolan, obsodilo zaradi zburjanja verske nestrpnosti na pogojno kazen 4 mesecev zapora, kaplana Janeza Pogačnika pa na nepogojno kazen 4 mesecev zapora. L. M.

Izobraževalni center

Sava Kranj
industrija gumijevih, usnjenih
in kemičnih izdelkov

razpisuje
za šolsko leto 1974/75 naslednje
štipendije:

- 3 stipendije na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo, oddelek za kemijo,
- 4 stipendije na ekonomski fakulteti,
- 4 stipendije na fakulteti za strojništvo,
- 1 stipendijo na fakulteti za elektrotehniko,
- 1 stipendijo na fakulteti za gradbeništvo,
- 2 stipendiji na visoki ekonomsko-komercialni šoli, finančna smer,
- 1 stipendijo na visoki ekonomsko-komercialni šoli, komercialna smer,
- 4 stipendije na ekonomski srednji šoli,
- 5 stipendij na upravno administrativni šoli,
- 5 stipendij na srednji tehnični šoli, strojni oddelek,
- 4 stipendije na tehniški šoli za kemijo,
- 1 stipendijo na tehniški gradbeni šoli.

Višine stipendij so odvisne od učnega uspeha, letnika in socialnega stanja.

Kandidati morajo pisneno prošnji priložiti še življenjepis, zadnje šolsko spričevalo ali potrdilo o opravljenih izpitih, potrdilo o premoženjskem stanju in poprečnih dohodkih staršev v zadnjih treh mesecih.

Prošnjo in dokumente naj kandidati pošljejo najkasneje do 10. julija 1974 na naslov: Izobraževalni center Sava, Kranj, Medetova ulica 1.

Obveščamo vse občane Krajevne skupnosti Kokrica in druge ljubitelje športa, da bo v petek, 28. junija ob 18. uri

ustanovni občni zbor Športnega društva Kokrica

V Kulturnem domu na Kokrici.

Po končanem zboru bomo prikazali nekaj športnih filmov, temu bo sledila prosta zabava ob prijetnih zvokih.

Mladina — občani — ljubitelji športa udeležite se tega zbora.

Iniciativni odbor

Zahvala

Ob nenadni in prerani izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in tasta

Janeza Zevnika

gradbenega delovodja v pokoju

se zahvaljujemo vsem, ki ste sočustvovali z nami in ga pospremili v njegov prerani grob. Posebno se zahvaljujemo vsem za podarjeno cvetje, tako sorodnikom, znancem in delovnim kolektivom. Iskrena zahvala g. župniku in g. kaplanu za tolažilne besede in spremstvo na njegovi zadnji poti, prav tako tudi zahvala predstavniku delovnega kolektiva Gradis za izraze sožalja in lepe nagrobne besede.

Vsem iskrena hvala!

Zevnikovi

Mavčiče, 22. junija 1974

Zahvala

Ob boleči izgubi naše drage in skrbne mame, stare mame, prababice, tete in sestrične

Cecilije Ramovš

roj. Alič

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili v tako velikem številu na njeni zadnji poti. Iskrena zahvala vsem sorodnikom, sosedom ter znancem za poklonjeno ji cvetje. Hvala za vsa pismeno in ustno izrečena sožalja. Posebej se zahvaljujemo dr. VIDMARJU za izredno skrb in zdravniško pomoč v času njene težke bolezni. Zahvalo smo dolžni sosedi g. JEREBOVI za nesebično pomoč v času bolezni in smrti. Iskrena zahvala č. duhovščini za cerkveni obred in poslovilne besede ob odprtem grobu. Družbeno politični organizaciji ZB Huje, predsedniku tov. MATELIČU za lep poslovilni govor iskrena hvala. Prizrčna zahvala pevcem za prelepe žalostinke.

Še enkrat vsem in vsakomur posebej, ki ste čutili z nami, iskrena hvala.

Zalujoči: hčerki Mara in Milica z družinama ter drugo sorodstvo.

Kranj, Bled, 19. junija 1974

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in strica

Jožeta Rozmana

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in prijateljem za nesebično pomoč in tople izraze sožalja, za darovane vence in cvetje. Posebno zahvalo smo dolžni govornikom za poslovilne besede, duhovščini za spremstvo, pevcem in šolskemu oktetu za odpete žalostinke. Vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, še enkrat naša iskrena hvala.

Zalujoči: žena Štefka, otroci Marica, Jožko in Irenca, brata in sestri ter drugo sorodstvo.

Križe, Bitnje, Škofja Loka, Golnik, 18. junija 1974

Zahvala

Ob smrti drage tete

Francke Golob

iz Hraš

se prisrčno in iskreno zahvaljujem sosedom, ki so ji v življenju požrtvovalno pomagali ter vaščanom, sorodnikom in znancem, ki so jo spremili in poklonili cvetje na njeni zadnji poti. Zahvaljujem se tudi zdravniškemu in medicinskemu osebju bolnišnice na Jesenicah za vso ljubeznivo pomoč. Posebno zahvalo izrekam Gasilskemu društvu iz Hlebc za častno spremstvo. Enako se zahvaljujem tudi Zvezi borcev iz Lesc za poklonjeni venec in tov. Triplatu za tople besede ob njenem odprtem grobu.

Vsem iskrena hvala

Nečakinja Brodnik Trata in drugo sorodstvo.

Hraše, 19. junija 1974

Zahvala

Ob nepričakovani izgubi našega moža, očeta, brata, strica, starega očeta in tasta

Alojzija Stareta

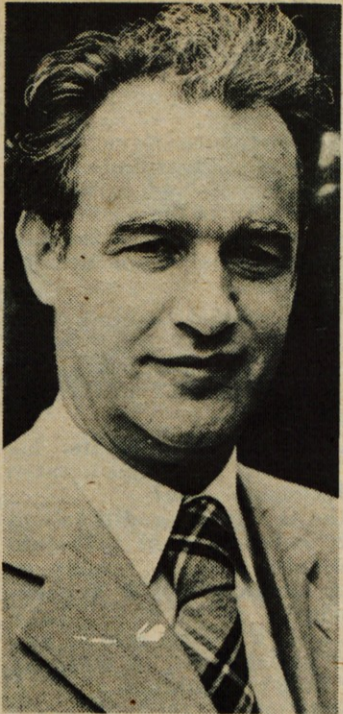
Stegnarjevega ata iz Trboj

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom za pomoč in izraženo sožalje. Posebna zahvala dr. Hribniku za redne obiske v času bolezni, č. g. župniku iz Smedlnika, pevcem in vsem, ki so darovali cvetje in ga pospremili k zadnjemu počitku.

Zalujoči: žena Manca, hčerka Mici por. Bugar z družino, sinovi ing. Alojz z družino, Janez z družino, France z družino in drugo sorodstvo.

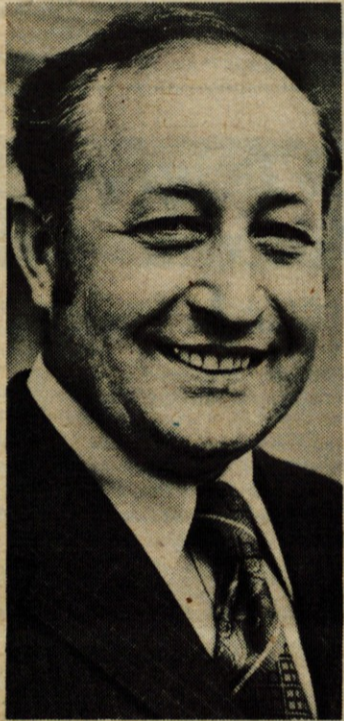
Trboje, Ljubljana, Sydney, 14. junija 1974

1+3

Prihodnji teden bodo praznovali skupni krajevni praznik prebivalci krajevni skupnosti Goriče, Golnik, Tenetiše in Trstenik. Medtem ko je bilo slavje ob lanskem prazniku v Goričah, bo letošnje na Trsteniku. Združeno bo s proslavo 32. obletnice ustanovitve Kokrškega odreda. Ljudje v vaseh pod gorami, bodo v prazničnih dneh ocenili opravljeno delo in dosežke v zadnjem letu, ki niso bili majhni. Dosegli so jih predvsem v lastnim delom in sredstvi, prezreti pa ne kaže tudi pomoči družbene skupnosti. Letošnji praznik bo minil tudi v načrtovanju novih nalog. Nekateri so že začeli, na druge pa se Tenetišani, Goričani, Golničani, Trsteničani in prebivalci sosednjih vasi šele pripravljajo. O tem smo se v sredo pogovarjali s predstavniki krajevni skupnosti Tenetiše, Golnik in Goriče.

naša krajevna skupnost. Razen občanov, ki so se izkazali s prostovoljnim delom in sredstvi, sta nam pomagala še skupščina občine Kranj in Institut za pljučne bolezni in tuberkulozo. Začeli smo tudi redneje vzdrževati nekatere krajeve ceste kot na primer cesti od bolnice proti Ribnikarju in proti Maticku. Naša velika želja je urediti dom družbenih organizacij, za kar bodo sredstva krajevne skupnosti preskromna, popraviti cesto med bolnico in ginekološkim oddelkom, modernizirati vodovod na Malijevem brdu itd. Nalog nikoli ne zmanjka. Menim, da je svet krajevne skupnosti izredno delaven in prizadeven. Vendar so stiki z občani še vedno preskromni in jih kaže okrepiti in tako vključiti čim več ljudi v neposredno odločanje. Ustava daje krajevnim skupnostim lepe možnosti za razvoj in le te moramo izkoristiti.

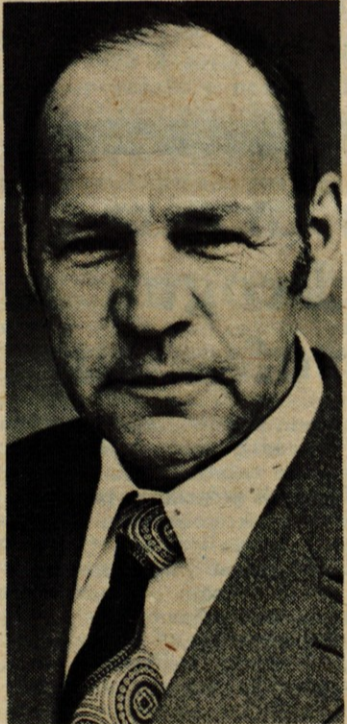

Vinko Grilc, Tenetiše, tapetnik-dekorater, član delegacije krajevne skupnosti Tenetiše:

»Do lani smo bili del krajevne skupnosti Goriče, lani pa smo zaradi večanja kraja in vedno večjih potreb osnovali lastno krajevno skupnost. Jeseni in spomladi smo z denarjem občanov in pomočjo kranjske občinske skupščine urejali kanalizacijo po vasi. Urejemo tudi javno razsvetljavo. Kaže, da se nam bo letos uresničila več kot desetletna želja — telefon. Vsaka hiša je že prispevala 200 dinarjev, telefonski naročniki, 16 nas je, pa bomo dali nekaj več kot 4000 dinarjev. Katere so naše prihodnje naloge? Upam, da bo prihodnje leto asfaltirana cesta do Trstenika in da bomo začeli reševati tudi problem družbenih prostorov v Tenetišah. Sicer vaščani medsebojno dobro sodelujemo in si pomagamo. Pri pomoči sovaščanu Janezu Koširju, ki mu je pogorela hiša, je prišla lepo do izraza naša solidarnost. Prav tako je prav, da se je uredilo smetišče v Uden borštu. Le divje odlaganje smeti ob golniški cesti bi morali preprečiti.»

Nikica Božinovič, Golnik, predsednik krajevne skupnosti Golnik:

»Asfaltiranje športnega igrišča, ureditev ceste od križišča na Golniku do blokov (vrednost del je znašala okrog 150 tisoč dinarjev) in modernizacija javne razsvetljave so glavna dela, ki jih je opravila

Franc Bidovec, Srednja vas pri Goričah, upokojenec:

»Krajevna skupnost Goriče obsega razen Gorič še Srednjo vas, Zalag in Letenice. Lani smo se lotili urejanja pokopališča v Goričah, vendar nas je slabo vreme prehitelo in tako nadaljujemo z začetim delom letos. Za ureditev pokopališča bomo porabili okrog 400 tisoč dinarjev. Čim prej moramo dokončati kanalizacijo v Goričah in sicer od mesarja navzdol. Prav tako bi kazalo urediti cesto Goriče-Zalog in povezavo Letenic z glavno cesto Golnik-Kranj. Nekaj denarja bo vzelo urejevanje potoka Sevnika, vendar računamo na pomoč Splošne vodne skupnosti za Gorenjsko. Radi bi dobili sodobno trgovino z mesarjijo, Kmetijska zadruga Naklo pa pravkar ureja v Zadružnem domu v Goričah zbiralnico mleka. J. Košnjek

Janez Barborič ponovno v Kranju

Predsednik slovenskih sindikatov Janez Barborič je podjetje Gorenjska oblačila v Kranju obiskal že pred tednom dni, ko je bil v gosteh pri občinskem sindikalnem svetu Kranj. Takrat si je ogledal novo tovarno, s predstavniki vodstva podjetja in samoupravnih organov pa se je pogovarjal o poslovanju, gospodarjenju in samoupravljanju. Ob koncu obiska je dejal, da je navdušen nad novo tovarno in sodobno organizacijo proizvodnje ter zelo ugodnimi poslovnimi rezultati, nikakor pa se ne more strinjati s samoupravno organizirano podjetju. Zato je predlagal naj samoupravni sporazum o oblikovanju organizacije združenega dela, samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnih dohodkov ter drugo dokumentacijo pošljejo v proučitev strokovnim službam pri republikanskem svetu sindikatov. Obljubil je tudi, da se bo v podjetju še enkrat oglašil.

Svojo napoved je uresničil že v sredo. Z njim sta bila tudi člana republikanske sveta in strokovna sodelavca Stjepan Šaubert in Srečko Mlinarič.

Najprej se je Janez Barborič zanimal za notranjo delitev dohodka na sklade in osebne dohodke. To je razložila vodja računovodstva Zvonka Sekne. Poudarila je, da je izplačevanje osebnih dohodkov pri njih že vrsto let nazaj temeljilo na produktivnosti in rezultatih dela. Ko so pred tremi leti podpisali samoupravni sporazum o delitvi dohodka s sorodnimi delovnimi organizacijami, so bili z dohodki že prav pri vrhnem limitu, zato osebnih prejemkov skoraj niso mogli več dvigati. To je seveda zbudilo nezadovoljstvo pri delavcih, še posebej zato, ker so jih kmalu prehiteli delavci v drugih panogah, ki so v celoti bolj razvite kot je konfekcijska. Zato so že pred časom zahtevali, da se v samoupravnem sporazumu odpravi limitirana stimulacija in tudi uspeli. Vendar so osebni dohodki še vedno tako nizki, da ne vzbujajo produktivnosti. Več pričakujejo od novih samoupravnih sporazumov, ki se že pripravljajo in predlagajo drugačen način delitve.

Stjepan Šaubert je potrdil, da jim visoka produktivnost in akumulacija, ki jo dosegajo, daje možnosti za ustreznejšo delitev dohodka. Novi sporazumi se namreč ne opirajo več na število pogojno zaposlenih delavcev in kalkulativen osebne dohodke, temveč je njihovo osnovno merilo vsakoletna novo ustvarjena vrednost. Na podlagi le-te se potem po ključu, za katerega se bodo sporazumele podpisnice, določi poslovni uspeh podjetja in delitev dohodka na sklade in osebne dohodke. To se pravi, da bodo novi sporazumi stimulirali predvsem večjo produktivnost in uspešnost podjetja.

Zatem je pogovor prešel na samoupravne odnose v podjetju. Janez Barborič je dejal, da samoupravni in drugi akti pričajo o tem, da so poslovni uspehi Gorenjskih oblačil prav na vrhu, samoupravni odnosi pa na dnu. Posebno ostro je kritiziral odločitve, da obrata — obrat v Kranju in obrat na Jesenicah — tvorita le eno TOZD,

čeprav ima obrat na Jesenicah ne le pravico, temveč tudi vse pogoje za samostojno temeljno organizacijo združenega dela. Ker delavci na Jesenicah nimajo svoje TOZD, tudi nimajo svojih delegatov v občinski skupščini in tako ne morejo vplivati na dogajanja v kraju, kjer živijo. Tudi samoupravni sporazum o oblikovanju organizacije združenega dela vsebuje več nepravilnosti in nasprotij in bi ga samoupravno sodišče gotovo zavrnilo.

Direktor Vinko Martinjak je pojasnil, da so izvajanju določil nove ustave res posvetili premalo pozornosti in se tega zavedajo. Kot vzrok pa je navedel obilico dela pri gradnji nove tovarne in selitve proizvodnje. Poudaril pa je, da na tem področju že dela komisija, sestavljena iz delegatov obeh obratov, ki že pripravljajo nov samoupravni sporazum o razdelitvi podjetja v dve temeljni organizaciji:

Janez Barborič jim je ob tem svetoval, da se za pomoč obrnejo na strokovno komisijo za samoupravljanje pri republikanskem svetu ZSS. S pripravami naj pohitijo in naj samoupravni sporazum skušajo podpisati še pred dopusti.

V zadnjem delu pogovora se je predsednik slovenskih sindikatov zanimal kakšni so načrti Gorenjskih oblačil za združevanje s sorodnimi delovnimi organizacijami. Predstavniki podjetja so povedali, da se zanimajo predvsem za povezovanje s konfekcionarji, vendar so ob tem opozorili še na vrsto nerešenih vprašanj, zaradi katerih ne kaže preveč hiteti. Pojavlja se vprašanje ali naj ob integracijskih procesih nastajajo nove velike organizacije združenega dela ali pa naj združitev temelji zgolj na poslovno tehničnem sodelovanju. Potem je tu vprašanje planiranja, nastopa na trgu, konkurence in še vrsto drugih. L. Bogataj

Smo naredili korak nazaj?

Delo z mladino je v vsaki organizaciji osnova v izvajanju njenega celotnega programa. Vedno smo radi poudarjali: imamo toliko in toliko mladih, to in to akcijo so izvedli, ob njej so se tako in tako vzgajali, tradicije naših velikih pridobitev sprejemajo na svoja ramena in jih prenašajo dalje itd. Nekaj let nazaj so čutili mladinski mentorji, da se je na naših višjih forumih le nekaj premaknilo, pogledi na delo z mladimi so se izboljšali, kar se je odražalo v tem, da smo dobili regres za skupinska potovanja. Močno so se okrepile specializirane organizacije: počitniška zveza, taborniki, planinci... Njihovi programi so se bogatili, krog članstva se je širil.

V Kranju dela pri planinskem društvu mladinski odsek že od leta 1957. Ves čas je združeval okoli tisoč članov: pionirje osnovnih šol, dijake, delavsko in kmečko mladino. V zadnjih letih se je zlasti razvilo planinstvo med najmlajšimi, ker smo dobili vztrajne mentorje, ki so kljub šibki finančni podpori uspeli pridobiti do 900 članov na vseh osemletkah in nekaterih podružničnih šolah. Razmere so terjale, da se je lani osamosvojil pionirski odsek. Njegov delovni program je pester. Poleg rednih planinskih izletov, pohodov, orientacijskih tekmovanj, prenašanja štafet, kurjenja kresov za državne praznike, organizacije planinske šole in drugih akcij, ki so zajele ožji krog planincev, smo razširjali planinsko misel tudi v celotne razrede, zlasti tiste, ki so jih vodili za planine navdušeni razredniki. Teh je bilo kar precej, zato smo marsikateri športni dan lahko usmerili v gore. Mladina je bila za take pohode navdušena in se je rada včlanjevala v planinsko organizacijo. Z regresiranjem vožnje, ki ga je delno nudilo avtobusno ali železniško podjetje, delno pa planinska zveza Slovenije, smo lahko krili precej stroškov in tudi blažili socialno razlikovanje med mladimi. Tudi zaključni šolski izleti v gore so bili vabljeni.

Letos pa smo se znašli v čudni situaciji. Zvedeli smo, da smo do 1. maja že izkoristili vsa možna sredstva za regres, ki nam ga je nudila za izlete planinska zveza. Ta je namreč dobila, od republikanske sekretariata za finance tako močno reducirana denarna sredstva, da ne moremo od zveze ničesar več pričakovati. Poleg tega pa so avtobusna podjetja tudi ukinila regrese za mladinska potovanja in še zvišala cene.

Kakšne so sedaj naše perspektive? Nas čaka velik korak nazaj? Število članov v specializiranih mladinskih organizacijah bo nujno padlo. In splošno vrednotenje množičnega dela z mladino? Planinske sekcije na šolah delajo tudi precej samostojno. Kdaj bo njihovo delo pomenilo važen sestavni del vzgojnega programa in bo tudi temu primerno stimulirano? Bo še dolgo le nekaj privešek, ki se ga ob vsaki priliki spregleda ali pa smatra le kot del osebnih ambicij? Tu pa smo že pri mentorjih, ki svoje delo opravljajo največ iz čistega idealizma. Ali lahko še dolgo časa nanje računamo? Generacija, ki prihaja, nam najbrž nič dobrega ne obeta. Tako nam dajo slutiti tisti, ki režejo, kar smo do sedaj dobili. S takimi odnosi se idealizem duši. Ali ne grozi nevarnost, da se popolnoma zadušijo? M. B.

V sredo so v Kranju odprli letni kopalni bazen. Največja pridobitev v letošnji kopalni sezoni je, da je zavodu za vzdrževanje športnih objektov Kranj, uspelo nabaviti agregat za ogrevanje vode. Tako se sedaj Kranjčani kljub muhastemu junijskemu vremenu lahko kopajo, saj ima voda od 24 do 26 stopinj C. Urejena je tudi okolica, bazen pa na novo prepleškan. (-dh) — Foto: F. Perdan

Dan samoupravljalcev v Almiri

Danes popoldne bodo v tovarni Almira v Radovljici proslavili dan samoupravljalcev. Na proslavi bo nastopil moški pevski zbor iz Zasipja s solistom Francem Korenom. Razen tega bodo v programu sodelovali še dramska skupina Almire in folklorna skupina RKUD Sloboda iz Varaždina. Na proslavi bodo dolgoletnim članom organizacije združenega dela Almira in najzaslužnejšim samoupravljalcem v podjetju podelili nagrade in priznanja. A. Z.

SEZONSKO ZNIZANJE CEN OBUTVI

